

Sygn. akt V RC 1053/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Północ w W., V Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Kamykowska

Protokolant: Krystian Kryżba

po rozpoznaniu w dniu 23 marca 2015 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawę z powództwa M. K.

przeciwko K. K. (1)

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

powództwo oddała

(...)

Pozwem wniesionym w dniu 17 listopada 2014 r. (data stempla pocztowego) M. K. zwróciła się do tutejszego Sądu o pozbawienie w całości wykonalności tytułu wykonawczego w postaci postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie, I Wydział Cywilny z dnia 24 marca 2014 r. wydanego w sprawie I C 814/12 zaopatrzonego przez Sąd Okręgowy w Warszawie I Wydział Cywilny w klauzulę wykonalności w dniu 28 października 2014 r. (pozew k. 3).

W odpowiedzi na pozew złożonej w dniu 26 lutego 2015 r. (data stempla pocztowego) K. K. (1) wniósł o oddalenie powództwa w całości (odpowieź na pozew k. 38).

Na rozprawie w dniu 23 marca 2015 r. strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie (protokół rozprawy k. 87-89).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pomiędzy powódką, a pozwanym przed Sądem Okręgowym w Warszawie I Wydziałem Cywilnym, toczy się sprawa o rozwód zarejestrowana pod sygn. akt I C 814/12. Postanowieniem z dnia 1 sierpnia 2014 r. Sąd zabezpieczył kontakty K. K. (1) z małoletnim synem K. K. (2), w ten sposób, że pozwany ma prawo do spotkań z synem w każdy wtorek od godziny 17 do godziny 19.30 poza miejscem zamieszkania małoletniego bez obecności matki oraz w każdą sobotę od godziny 10 do 15 również poza miejscem zamieszkania małoletniego i bez obecności matki. Na wniosek pozwanego opisane orzeczenie Sądu uległo zmianie w ten sposób, że K. K. (1) ma prawo do kontaktów z synem w każdy wtorek od godziny 15 po odebraniu małoletniego z przedszkola do godziny 19:30 poza miejscem zamieszkania małoletniego bez obecności matki oraz w każdą sobotę od godziny 10 do 18 również poza miejscem zamieszkania małoletniego i bez obecności matki. Sąd zagroził również M. K. obowiązkiem zapłaty kwoty 500 zł na rzecz K. K. (1), na wypadek naruszenia przez nią obowiązków objętych przedmiotowym postanowieniem. Nad realizacją kontaktów ustanowiono ponadto nadzór kuratora sądowego. Zażalenie powódki na wskazane orzeczenie Sadu, postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 21 stycznia 2014 r. został oddalony. Postanowieniem z dnia 24 marca 2014 r. Sąd Okręgowy w Warszawie, I Wydział Cywilny rozpoznając wniosek pozwanego o nakazanie zapłaty (egzekucję

kontaktów) zasądził od M. K. na rzecz K. K. (1) kwotę 6500 zł w związku z niewykonywaniem orzeczenia o kontaktach z dnia 28 października 2013 r. Powódka pomimo wydanego w dniu 1 sierpnia 2013 r. postanowienia ograniczała kontakty ojca z synem, a w przypadku, gdy do spotkań jednak dochodziło, to powódka nie opuszczała syna. Opisana sytuacja nie uległa również zmianie po wydaniu postanowienia z dnia 28 października 2013 r. W każdy wtorek, począwszy od daty 28 października 2013 r. K. K. (2) był nieobecny w przedszkolu lub był odbierany przez matkę przed godziną 15. Ponadto w każdą sobotę od dnia 2 listopada 2013 r. do 14 grudnia 2013 r. powódka nie przebywała z synem w miejscu zamieszkania lub nie otwierała pozwanemu drzwi. Zachowanie powódki w sposób skuteczny uniemożliwiło spotkania ojca z synem i realizację postanowienia Sądu. Również kuratorowi nie udało się doprowadzić do prawidłowych kontaktów pozwanego z dzieckiem.

Zawiadomieniem z dnia 6 listopada 2011 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi – Północ w W. P. G. zawiadomił powódkę o wszczęciu postępowania egzekucyjnego na podstawie tytułu wykonawczego w postaci Postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 24 marca 2014 r. wydanego w sprawie I C 814/12, wzywając również M. K. do zapłaty należności. Zajęciu przez Komornika Sądowego uległ rachunek bankowy powódki prowadzony przez Bank (...) S.A.

Postanowieniem z dnia 23 października 2014 r. Sąd Okręgowy w Warszawie w sprawie I C 814/112 skierował powódkę i pozwanego do Gabinetu P. – Pedagogicznego (...) celem udziału w zajęciach podnoszących umiejętności wychowawcze, komunikacyjne i rodzicielskie stron.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy niniejszej, który w szczególności stanowiły dokumenty: zawiadomienie o wszczęciu egzekucji k. 6, zawiadomienie o zajęciu rachunku bankowego k. 7, wezwanie do zapłaty należności k. 8, postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 24 marca 2014 r. k. 9 i 44-49, postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 29 września 2014 r. k. 50-56, postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 21 stycznia 2014 r. k. 57-62, postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 27 stycznia 2015 r. k. 71-73, pismo Gabinetu P. – Pedagogicznego (...) k. 83; oraz zeznania stron: powódki M. K. k. 87-88 i pozwanego K. K. (1) k. 88-89.

Autentyczność dokumentów w toku procesu nie była kwestionowana przez żadną ze stron, toteż Sąd uznał je za pełnowartościowy materiał dowodowy w sprawie. Sąd dał wiarę zeznaniom stron w zakresie w jakim pozostają one ze sobą w zgodzie, a także znajdują potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym. Sąd pominął w sprawie materiał dowodowy w postaci wyników badań laboratoryjnych oraz rachunków za podjętą przez strony terapię, albowiem nie mają one znaczenia dla sprawy, której istotą nie jest odpowiedzialność karna pozwanego za prowadzenie pojazdu pod wpływem środków odurzających, czy jest on uzależniony od narkotyków, a także kto uiszcza opłaty za sesje mediacyjne i czy posiada na nie środki finansowe oraz jakimi pobudkami kierował się pozwany wnosząc o egzekucję kontaktów. We wskazanym zakresie pominięte zostały również zeznania stron.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powództwo M. K. jako bezzasadne podlegało oddaleniu.

Zgodnie z treścią art. 840 § 1 pkt 1 - 2 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa egzekucyjnego żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności, jeżeli przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście; oraz jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, w skutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie Sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

Istotą powództwa opozycyjnego z art. 840 k.p.c. jest wykazanie, że sam tytuł wykonawczy nie odpowiada istotnemu i rzeczywistemu stanowi rzeczy. Powództwo przeciwegzekucyjne nie prowadzi do ponownego merytorycznego

rozpoznania sprawy zakończonej prawomocnym lub natychmiast wykonalnym orzeczeniem sądowym. Jego celem jest pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego, nie zaś podważenie treści orzeczenia sądowego, które zaopatrzone w klauzulę wykonalności. Innymi słowy, dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub w części, jeżeli przeczy zdarzeniom na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, przez co w doktrynie rozumie się zaprzeczenie przez dłużnika obowiązku spełnienia na rzecz wierzyciela świadczenia objętego tytułem egzekucyjnym (Jakubecki Andrzej (red.), Bodio Joanna, Demendecki Tomasz, Marcewicz Olimpia, Telenga Przemysław, Wójcik Mariusz P., Komentarz aktualizowany do ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego, LEX nr 143251).

Powództwo przeciwegzekucyjne nie może w żadnym wypadku kwestionować, ani zmierzać do uchylecia powagi rzeczy osądzonej (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 lipca 2012 roku, sygn. akt II CSK 760/11, LEX nr 1215616). Przy czym wskazać należy, iż postępowanie o egzekucję kontaktów stanowi odrębne postępowanie i kończy się postanowieniem Sądu, na które przysługuje zażalenie, pomimo możliwości jego rozpoznania w sprawie rozwodowej. Na podkreślenie zasługuje fakt, iż postępowanie z wniosku pozwanego o nakazanie zapłaty (egzekucję kontaktów) od M. K. na rzecz K. K. (1) w związku z niewykonaniem orzeczenia o kontaktach z dnia 28 października 2013 r. zakończyło się wydaniem postanowienia z dnia 24 marca 2014 r., które jest prawomocne i korzysta z przymiotu powagi rzeczy osądzonej.

Podnoszone w niniejszej sprawie przez powódkę M. K. zarzuty związane były z bezzasadnością wniesienia przez pozwanego wniosku o egzekucję kontaktów. Powódka kwestionowała zasadność wydania orzeczenia o kontaktach pozwanego z małoletnim synem, jak również okoliczności, na podstawie których zasądzono od M. K. na rzecz K. K. (1) kwotę 6500 zł w związku z niewykonaniem orzeczenia o kontaktach z dnia 28 października 2013 r. M. K. powoływała się przy tym na uzależnienie pozwanego od narkotyków i troską o dobro małoletniego syna, albowiem w ocenie powódki, kontakt dziecka z ojcem bez udziału osób trzecich zagraża zdrowi i życiu małoletniego. Powódka ponadto zastrzegła, iż postępowanie w zakresie kontaktów nie jest prawomocne. Pismem z dnia 27 lutego 2015 r. M. K. wskazała jako okoliczność, iż po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, na skutek którego zobowiązanie wygasło i nie może być egzekwowane, uczestnictwo stron w terapii prowadzonej przez Gabinet P. – Pedagogiczny (...).

W ocenie Sądu Rejonowego przy tak sformułowanym żądaniu pozwu brak było przesłanek do pozbawienia na mocy art. 840 k.p.c. tytułu wykonawczego wykonalności. Uwzględnienie żądania prowadziłoby do naruszenia powagi rzeczy osądzonej postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie, I Wydział Cywilny z dnia 24 marca 2014 r. wydanego w sprawie I C 814/12. Wskazane przez powódkę okoliczności winny były zostać podniesione na etapie postępowania przed Sądem Okręgowym, bądź Apelacyjnym. Ponadto w ocenie Sądu Rejonowego skierowanie stron na terapię rodzinną nie stanowi przesłanki opisaną w art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. dającą możliwość pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji wyroku na podstawie art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. a contrario.